

Arrest

nr. 302 401 van 28 februari 2024
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL
2. ten kantore van advocaat L. VANDOREN
Stationlaan 45
3740 BILZEN

tegen: de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift in de zaak RvV X dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2023.

Gezien het verzoekschrift in de zaak RvV X dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 26 oktober 2023 en 7 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet)

De Raad stelt vast dat de verzoeker twee ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde

bestreden beslissing van 26 april 2023, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 294 391, ingediend op 26 mei 2023 en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 295 464, ingediend op 29 mei 2023.

Ter terechtzitting wijst de voorzitter op artikel 39/68-2, van de vreemdelingenwet dat bepaalt:

“Indien een verzoekende partij meerder ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Ter terechtzitting verzet de verzoeker zich niet tegen de toepassing van de wettelijke regeling. Met toepassing van artikel 39/68-2, van de vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 294 391 en 295 464 van rechtswege gevoegd.

Het laatst ingediende verzoekschrift betreft het rolnummer 295 464. Dit is het verzoekschrift op grond waarvan de uitspraak zal worden gedaan.

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 294 391.

2. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 5 juli 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 oktober 2022 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 26 april 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, M. H., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent van origine Pashtoun en u bent een soennitische moslim. Volgens uw taskara bent u 17 jaar oud en geboren in het dorp Nawre Aghrabad, in district Qurghi in de provincie Laghman. U heeft daar heel uw leven gewoond samen met uw ouders, vier broers en vier zussen. U bent tot de 8ste graad naar school gegaan en ging soms ook naar de koranles in de moskee. U bent getrouwd, maar heeft geen kinderen. U had uw eigen handel in Afghanistan waarbij u groenten verkocht.

U verklaart dat u problemen had met de taliban. Uw vader werkte voor Mili Paywastoun (National Solidarity Programme) als hoofd van de raad in het dorp. Talibancommandant G. vroeg om geld te geven, maar uw vader weigerde dit telkens. Uzelf had een business waarbij u groenten van uw district naar Kabul en de provincie Ghazni opstuurde en verkocht. U ging alleen op een trip naar Ghazni om groenten te verkopen. U verkocht alles wat u had geladen in uw truck en laadde het geld in de truck. Plots kwam er een witte auto met twee passagiers op u af. Ze vroegen of u hun uien en aardappelen naar Moqor kon brengen. U stemde toe en ging met hen mee. Een van hen reed mee in uw truck. Voordat jullie arriveerden, toonde die ene persoon u een foto van uzelf en vroeg of u dat was. U bevestigde maar kreeg geen antwoord op de vraag waar hij de foto vandaan had. De bestemming bleek een grote compound. Mannen fouilleerden u en doorzochten uw truck. Ze namen uw taskara en gsm af. U mocht zich verfrissen en moest dan in uw truck slapen. Drie personen bewaakten de poort van de compound. Toen u wakker werd, wilde u weggaan. U zag plots een plek met een put, waar blijkbaar mensen werden gefolterd en gedood, waarna ze in de put werden gegooid. Toen u dat zag, had u zoveel schrik dat u probeerde weg te rennen. Maar plots begon u te schreeuwen en kreeg u een shock. U kon zichzelf niet meer controleren. Ze begonnen u te slaan, bonden uw handen samen en sloten u op in een kleine kamer. U vroeg wat u fout had gedaan. Ze zeiden dat ze uw vader hadden gevraagd om hen te betalen, maar dat hij dat niet had gedaan. Daarom hadden ze u gevangen genomen. Nadien zag u vanuit uw kleine kamer dat ze enkele overheidsmensen hadden binnengebracht. U zag hoe de mannen hen folterden, doodden en hun lichamen in diezelfde put gooiden. Nadien namen ze u ook uit de kamer en folterden u tot er gebeld werd. De persoon aan de andere kant van de telefoon zei om de truck naar Azra te zenden. Ze stopten met u te folteren. Er arriveerden ook twee witte auto's met explosieven. Ze laadden de explosieven in uw truck, deze werden verstopt onder een lading uien en aardappelen. Eenmaal dat allemaal geregeld was, vroegen ze u om

met de truck te rijden. Ze zeiden dat u voor niemand mocht stoppen en als iemand toch zou vragen wie er naast u zat, u moest antwoorden dat het een collega was.

Als u toch iets zou verklappen, zouden ze uw familie doden. De weg die jullie namen, was in slechte conditie. Het was moeilijk voor de truck om op de wegen te rijden. Uw wiel leek problemen te hebben. U zei dat u moest controleren wat het probleem was met het wiel, maar dit werd u geweigerd. U moest gewoon doorrijden. Toen u zag dat jullie dicht bij de stad waren, probeerde u het nog eens. Deze keer mocht u wel controleren wat het probleem was. U ging naar de achterkant van de truck en slaagde erin weg te rennen naar het dorp. Daar vroeg iemand of hij u naar Kabul kon meenemen. In Kabul belde u uw schoonbroer op. Hij zei om naar huis te komen. De chauffeur die u naar Kabul bracht, bracht u naar uw schoonbroer in Achonkhail. U vertelde uw schoonbroer alles. U bleef daar voor zeven dagen. Tijdens die zeven dagen kreeg uw familie brieven van de taliban waarin stond dat u zichzelf moest overgeven. Daarom besloot u het land te verlaten.

U bent in het jaar 2019 vertrokken uit Afghanistan. Uw reis via Iran, Pakistan, Turkije, enkele onbekende landen, Italië en Frankrijk heeft ongeveer twee jaar geduurd. U heeft in Italië op 31 mei 2021 uw vingerafdrukken afgegeven. U reisde echter door naar België. U kwam in België toe op 2 juli 2021 en u heeft op 5 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming ingediend. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nam een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. U bleef echter in België.

U vreest bij terugkeer gedood te worden. Sinds uw vlucht zoeken de taliban nog steeds naar u. Ze komen langs uw huis en vragen waar u zich bevindt. Na uw vlucht is ook uw schoonbroer gevlucht omdat hij voor de inlichtingendiensten NDS werkte. Hij heeft uw twee jongere broers meegenomen aangezien ze zich bij hem bevonden.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming heeft u uw taskara en "oranje kaart", alsook documenten met betrekking tot uw handel in groenten, documenten met betrekking tot de activiteiten van uw vader bij "Mili Paywastoun", twee dreigbrieven en documenten van uw schoonbroer waaronder enkele badges van de NDS en zijn elektronische taskara neergelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u op basis van uw verklaringen er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U bent er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u wordt geviséerd door de taliban vanwege de activiteiten van uw vader bij Mili Paywastoun, een ontwikkelingsprogramma van de voormalige Afghaanse overheid.

Vooreerst merkt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds zwaar wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd. Op de DVZ verklaarde u 17 jaar oud te zijn. Echter, het CGVS verwijst naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 23 juli 2021 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar blijkt te zijn, waarbij 26,7 met een standaarddeviatie van 2,3 jaar een goede schatting is. De door u voorgelegde foto van uw taskara kan deze beoordeling niet ombuigen, aangezien de authenticiteit van het eerstgenoemde document niet is gegarandeerd. Bovendien kan zulk document eenvoudig nagemaakt worden, zoals ook uit objectieve informatie blijkt omtrent Afghaanse (identiteits-)documenten. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier. Door een veel jongere leeftijd op te geven tijdens het gehoor op de DVZ heeft u bijgevolg getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Immers, de vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan ondermijnt bij reeds voorbaat uw algemene geloofwaardigheid, zeker gezien het toch wel enorme leeftijdsverschil tussen de

door u opgegeven leeftijd en het resultaat van de medische test. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om correct te kunnen inschatten welke kennis van u kan en mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. Deze onjuiste verklaringen plaatsen bijgevolg reeds bij de start ernstige vraagtekens bij uw oprechtheid.

Eveneens merkt het CGVS op dat u voor uw verzoek tot internationale bescherming in België ook uw vingerafdrukken heeft afgegeven in Italië, waar u een andere naam en geboortedatum opgaf. In Italië staat u geregistreerd als O. M. J. geboren in het jaar 2003, wat u meerderjarig zou maken. Tijdens het registratieproces in België verklaarde u dan weer 17 jaar oud te zijn en stelde u zich dus plots minderjarig voor. Bij de vraag waarom u in Italië een andere leeftijd had opgegeven, verklaart u daar ook gezegd te hebben 17 jaar oud te zijn (CGVS, p. 5). Bij de vraag waarom u in Italië een andere naam had opgegeven, verklaart u dat er een fout of misverstand moet zijn geweest aangezien dit de naam van uw vader is (CGVS, p. 4). Wat er ook van zij, naast het feit dat u foutieve identiteitsgegevens heeft verklaard in Italië, heeft u niet de moeite gedaan een verzoek tot internationale bescherming in te dienen en besloot u zelfs om door te reizen in plaats van daar de procedure tot internationale bescherming op te starten. Het feit dat u Italië direct heeft verlaten zonder iets te ondernemen, en u het alsook gemoedwillig heeft nagelaten om in één van de andere Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen, doet wel degelijk afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terechtkomt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Uw gedrag kan bijgevolg wijzen naar mogelijk alternatieve en misleidende motieven voor uw vlucht.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat uw verklaringen met betrekking tot uw problemen met de taliban allesbehalve overtuigend zijn. Zo kunnen er toch wel verschillende markante tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en onwaarschijnlijkheden worden vastgesteld die uw geloofwaardigheid op de helling plaatsen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitaire personeel waar uw vader toe behoort door zijn activiteiten voor Mili Paywastoun, te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie die niet uzelf, maar uw vader beoefende. U bent hier niet in geslaagd. Een vrees voor vervolging louter omdat uw vader werkte voor de Mili Paywastoun maakt u aldus niet aannemelijk. Bovendien zijn ook uw verklaringen betreffende de concrete vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt weinig aannemelijk.

Zo heeft uw vader, degene met het eigenlijke humanitaire profiel, zelf geen problemen ondervonden en bevindt hij zich nog steeds in Afghanistan. Zo geeft u op geen enkel moment aan dat uw vader ooit is gearresteerd, gedood werd of is moeten onderduiken of vluchten vanwege zijn activiteiten. Wanneer er u gevraagd wordt waar uw vader zich op dit moment bevindt, blijkt hij gewoon nog in het dorp te zijn (CGVS, p. 7). Daarnaast lijkt hij daar zelf ook geen problemen te ondervinden. U verklaart wel dat de taliban zijn gepasseerd toen u zich bij uw schoonbroer bevond, maar blijkbaar enkel met het doel om u op te sporen (CGVS, p. 22). Het is uiterst bizar dat de taliban de zoon van een persoon met een specifiek profiel trachten te lokaliseren, terwijl de man met het eigenlijke profiel pal voor hun neus staat en ze deze blijkbaar

met rust laten. Het is onduidelijk waarom de taliban uw vader op geen enkel moment hebben gevisieerd terwijl ze wel naar u op zoek waren wegens uw vaders activiteiten. Hij bevond zich immers gewoon thuis. Dit soort gedrag is weinig efficiënt en bijgevolg een eerste tegenindicatie van een geloofwaardige en aannemelijke vrees.

Verder heeft u geen weet of kennis van de actuele situatie waar uw vader en met uitbreiding uw familie zich in bevinden, dit aangezien u daarna beweert geen enkel contact meer met uw familie te hebben (CGVS, p. 7-8, 22). Dit getuigt vooreerst van weinig interesse naar uw familie toe. Dit is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, zelfs als dit extra stress of spanning kan opleveren. Daarenboven mag er eveneens verwacht worden dat een verzoeker toch enige moeite doet om duurzaam contact tot stand te brengen. Het feit dat u niet heeft getracht duurzaam contact te verzekeren tussen u en uw vader toen uw schoonbroer nog in Afghanistan was, is totaal onbegrijpelijk. Zo was u telkens afhankelijk van uw schoonbroer om met uw vader te kunnen praten, u belde immers uw schoonbroer die daarop uw ouders belde en jullie via de luidspreker liet praten. Nu ook hij Afghanistan is ontvlucht, een drie-vier maanden voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS, heeft u niets meer om op terug te vallen. Dit terwijl u wist dat de kans reëel was dat hij kon vluchten aangezien hij volgens uw verklaringen actief was bij de inlichtingendienst NDS, toch een dienst die niet bepaald geapprecieerd wordt door de taliban, en u zelf verklaarde dat uw ouders een simpele telefoon hadden (CGVS, p. 7-8). Het logische gevolg is dat u geen enkel beeld kan schetsen over de actuele situatie van uw familie, volgens uw beweringen. Echter moet u er zich van bewust zijn dat u zich in de asielprocedure bevindt en zulke informatie bijgevolg van vitaal belang is voor uw verzoek tot internationale bescherming. Het feit dat u geen moeite lijkt te hebben gedaan om een concreet beeld te krijgen van de problemen die uw familie sinds uw vlucht ondervindt, ondermijnt de geloofwaardigheid van een actuele vrees bij terugkeer naar Afghanistan.

Wat uw individuele situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Uw vader wordt, zoals hierboven reeds aangekaart, immers niet gevisieerd, noch gezocht. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Wat betreft uw eigen problemen overtuigen uw verklaringen evenmin aangezien ze doorspekt zijn met onaannemelijkheden en onwaarschijnlijkheden die de geloofwaardigheid ondermijnen.

Ten eerste is het moeilijk voor te stellen dat de taliban zoveel moeite zouden steken in de zoon van een humanitair medewerker, terwijl de vader makkelijk te viseren was. Zo hebben de taliban toch wel bijzonder veel moeite gestoken in de uitvoering van een uiterst ingewikkeld ontvoeringsplan. Opmerkelijk genoeg wordt u niet ontvoerd in uw eigen provincie, maar volgen de taliban u eerst tot in Ghazni. Waarom zij zulke afstand afleggen om u te ontvoeren, terwijl u zelf verklaarde dat de taliban 's nachts aanwezig waren in uw regio en ze u daar dus veel makkelijker konden meenemen, is niet duidelijk (CGVS, p. 9). Het getuigt wel dat u van enorm belang moet zijn geweest voor de taliban. Het enige probleem is enkel dat uw zogenaamd ontegensprekelijk belang niet duidelijk wordt aan de hand van uw verklaringen. Voortvloeiend uit deze zaken kan de vraag gesteld worden waarom de taliban zoveel moeite en tijd in u staken. Er is weliswaar het feit dat de taliban het geld van Mili Paywastoun wilden verkrijgen dat uw vader hen niet wou geven, maar daarvoor hadden ze enkel uw auto nodig. Uw auto was immers gevuld met massa's geld van de verkoop. U hadden ze in wezen dus niet nodig. Toch besloten de taliban u mee te nemen. Later in het relaas wordt duidelijk dat u explosieven moest vervoeren. Echter blijft onduidelijk waarom ze u daarvoor nodig hebben dat ze u ontvoeren. Gezien de complexe en uitvoerige ontvoering die u beschreven heeft, is het onduidelijk dat u slechts een taak moet uitvoeren die eender welk talibanlid op zich kan nemen. Evenmin heeft u ervaring met explosieven, wat nog enigszins zou kunnen verklaren waarom u deze taak toebedeeld kreeg. Daarnaast blijkt ook nog eens uit uw verklaringen dat dit niet het initiële plan bleek te zijn. Pas toen de taliban in de compound opgebeld werden, kregen ze de opdracht om u met de truck naar Azra te rijden, waarbij de explosieven in de truck werden geladen (CGVS, p. 17). Wat dan de eigenlijke reden was om u in de eerste plaats op hun compound vast te houden, blijft dus ongeweten.

Ten tweede is ook onduidelijk waarom de taliban u met een list ontvoerden in plaats van brute kracht te gebruiken. Het is immers arbitrair om te hopen dat u ging toestemmen op hun vraag om te helpen hun goederen te vervoeren. Desalniettemin trapte u met open ogen in hun val.

Zonder te vragen wie zij waren of wat hun identiteit was, stapt u in de auto van twee mensen die u niet kende of nog nooit had gezien (CGVS, p. 19). Dat is wel enorm risicovol en ondoordacht gedrag in een land dat op dat moment geteisterd werd door een gewelddadige groepering waar uw vader persoonlijk al mee in aanraking was gekomen. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat dit niet ongewoon was (CGVS, p. 19). Echter blijft het onbegrijpelijk dat iemand in de auto van een vreemde stapt zonder te weten wie die persoon is of wat nog maar zijn naam is.

Bovendien zijn er nog van die onwaarschijnlijke en onlogische zaken die in uw asielrelaas zijn geslopen in verband met uw ontvoering. Zo is het niet duidelijk hoe de taliban aan uw foto zijn geraakt waarmee ze u hebben geïdentificeerd. Het is niet geweten wie u heeft verraden waardoor de taliban aan uw foto zijn geraakt. Ook is het onbegrijpelijk dat u de eerste nacht in uw truck mocht slapen, aangezien het dit vergemakkelijkt om te ontsnappen; iets wat u ook getracht heeft (CGVS, p. 19). U vormde overduidelijk een vluchtgevaar, maar desondanks besloten ze u niet onmiddellijk op te sluiten. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u dat ze het in het begin niet zo serieus namen (CGVS, p. 20). Pas nadien sloten ze u op in de kleine kamer. Gebaseerd op deze verklaringen stelt u de taliban toch wel enorm nonchalant voor. Gezien hun reputatie mag toch verwacht worden dat ze het serieus menen wanneer ze iemand ontvoeren. Evenmin valt te begrijpen waarom u getuige was van de foltering en executie van enkele leden van de voormalige Afghaanse autoriteiten. Wat er ook van zij, zelf verklaart u ook gefolterd te zijn geweest, maar daar zijn er ook nog enkele vraagtekens rond. Zo heeft u geen medische attesten die deze foltering documenteren. Daarnaast is het ook moeilijk voor te stellen dat u na een foltering in staat was om met de auto te rijden en explosieven te vervoeren, en daarbij nog te voet te kunnen ontsnappen naar een naburig dorp. Echter blijkt dit geen probleem te zijn geweest.

Ten derde valt ook de eigenaardige ontsnapping op. Zo verklaart u dat u op een bepaald moment de auto kon stoppen en verlaten aangezien er een probleem was met het wiel. Echter zijn er een aantal zaken die de wenkbrauwen doen fronsen. Primo is het moeilijk voort te stellen dat het talibanlid u zomaar zou laten uitstappen om het wiel te maken zonder enige vorm van controle of bewaking. Secundo, eenmaal u de kans krijgt om weg te vluchten, volgt er nauwelijks enige reactie van het talibanlid. Zo stelt u dat hij zei dat u moest stoppen en niet moest wegllopen (CGVS, p. 21). Dit is wel een uiterst gedweë en tamme reactie van iemand die lid is van een gevreesde gewapende groepering. Zo heeft hij niet gepoogd u te achtervolgen, ondanks hij in het bezit was van een auto. Evenmin heeft hij getracht u neer te schieten of zelfs nog maar te bedreigen met waarschuwingsschoten, terwijl u wel weet heeft van cruciale informatie zoals de lokalisatie van de compound en de aanwezigheid van explosieven. Gezien deze context mag er toch enige daadkrachtigere reactie verwacht worden van het aanwezige talibanlid. Die reactie bleef dus uit. Er is zoveel moeite gedaan om u gevangen te nemen. Het is dus moeilijk geloven of voor te stellen dat u zo gemakkelijk zou kunnen ontsnappen. Gezien de reputatie van een groepering zoals de taliban kan er dus weinig geloof gehecht worden aan deze ontsnapping.

Ten vierde bevestigen de documenten de reeds geuite twijfels over de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo blijkt dat u de documenten die gelinkt zijn aan uw vrees, waaronder de twee zogenaamde dreigbrieven, nooit gelezen heeft. Bijgevolg kan u nauwelijks uitleggen wat er in de brieven geschreven staat (CGVS, p. 13-14). Dit getuigt wederom van bijzonder weinig interesse en bekommernis over uw problemen en vrees in Afghanistan. Bijgevolg zijn de documenten vertaald om een idee te hebben van wat er in staat. Uit de vertaling blijkt dat slechts één van de twee documenten die u geïdentificeerd heeft als dreigbrief ook daadwerkelijk een dreigbrief is (CGVS, p. 13-14). Dit bevestigt nogmaals dat u niet weet wat u heeft voorgelegd aan het CGVS, wat op zichzelf staand al bijzonder problematisch is. Het ene document dat u als dreigbrief identificeerde, blijkt een bevestigingsbrief te zijn van de maliks over uw problemen. Dat is wel iets totaal anders dan een dreigbrief van de taliban. Daarnaast valt ook op dat deze bevestigingsbrief is geschreven op papier van de taliban. Zo staat er bovenaan de brief het logo van het Islamic Emirate of Afghanistan. Dit is toch ook wel frappant te noemen, zeker aangezien u zelf verklaarde dat de maliks pro-overheid en dus tegen de taliban waren (CGVS, p. 11). Bijgevolg is er geen verklaring waarom maliks die de voormalige autoriteiten steunden een bevestigingsbrief zouden schrijven op papier dat lijkt uit te gaan van de taliban. Zeker aangezien ze beschrijven waarom u juist problemen heeft met de taliban. De authenticiteit van deze brieven is dan ook twijfelachtig.

U maakt het nog bonter als blijkt dat de inhoud van de enige dreigbrief ook al niet volledig overeenkomt met uw asielrelaas. Zo staat er in de dreigbrief dat u intentioneel zelfmoordvesten, kruitvaten en ander

soort explosief materiaal aan de regering in de provincie Ghazni heeft overgeleverd. Echter heeft u nooit melding gemaakt van deze zaken. U heeft enkel deze zaken vervoerd in een auto, waarna u kon weggelopen. U heeft nooit materiaal afgegeven aan de voormalige autoriteiten en kon dit ook onmogelijk doen omdat u net was weggelopen van de auto waarin het materiaal zich bevond.

Aangezien u enerzijds niet weet welke documenten u heeft neergelegd en anderzijds de inhoud van de documenten sterk afwijkt van uw eigen asielrelaas vormen er zich dus vele vraagtekens omtrent de waarachtigheid van de documenten. Dit haalt uw reeds aangetaste geloofwaardigheid verder onderuit.

Naast de reeds besproken documenten heeft u ook verschillende documenten met betrekking tot uw handel in groenten enerzijds en documenten met betrekking tot de activiteiten van uw vader bij Mili Paywastoun anderzijds neergelegd. Deze documenten zijn echter niet van die aard dat ze bovenstaande beoordeling omtrent de ongeloofwaardigheid van uw relaas kunnen wijzigen. Ze betreffen immers uitsluitend de economische activiteiten van u en uw vader die beide in wezen niet ter discussie staan en ook niet worden betwist door de Commissaris-generaal. Daarnaast heeft u ook documenten neergelegd van uw schoonbroer die actief was bij de inlichtingendienst NDS. Echter zijn er wel verschillende elementen die opgemerkt moeten worden in verband met het beweerde profiel van uw schoonbroer. Allereerst is er geen enkele connectie tussen uw reden van vertrek en het profiel van uw schoonbroer. Op geen enkel moment haalt u aan dat u niet meer kan terugkeren naar Afghanistan vanwege de job van uw schoonbroer. Ook op de DVZ heeft u geen enkele melding gemaakt van zijn profiel of mogelijke problemen die eruit voortvloeien. Daarnaast kan u helemaal niets vertellen over zijn activiteiten bij de NDS. Zo heeft u geen idee wat zijn job was (CGVS, p. 7). Dit is toch wel markant aangezien u juist met hem het meest en langst contact had. Ter staving van dit profiel legt u slechts foto's van drie NDS-badges neer. Echter, aan dergelijke foto's kan ook maar weinig bewijswaarde worden toegekend daar deze door potentiële manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Gezien de reeds twijfelachtige waarachtigheid van de andere besproken documenten kunnen er dus ook vraagtekens geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van dit profiel.

Betreffende de opmerking die uw advocaat over de notities van het persoonlijk onderhoud aan het CGVS had overgemaakt, dient opgemerkt te worden dat de opmerkingen slechts een tekstverbetering betreft die op zich geen invloed heeft op de uiteindelijke motivering in deze beslissing.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld

geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in

geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een

situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden

van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-

economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen

concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Beoordeling

3.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet (wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en

specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

4. Verzoekschrift en stukken

4.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, en 48/4, § 2, b en c, van de vreemdelingenwet, van materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM. Hij licht het middel toe als volgt:

‘Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende: zich buiten het land van herkomst bevinden; een gegronde vrees voor vervolging hebben; “omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.

de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen invoeren. Deze elementen toegepast op verzoekers: zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn eerste aanvraag tot asiel heeft ingediend in juli 2021. een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat hij geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen.

Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van problemen met de Taliban. Ter staving van hun subjectieve vrees wenst hij te verwijzen naar zijn verklaringen bij de DVZ – vragenlijst van het CGVS. Verweerster heeft ten onrechte deze terechte vrees van verzoeker als niet bewezen geacht.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet invoeren omdat de lokale autoriteiten zelf de vervolger zijn.

Dat dit middel gegrond is.”

4.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de “omogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto het gelijkheidsbeginsel juncto het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij onderbouwt zijn middel als volgt:

“Verzoeker meent dat verweerster ten onrechte zijn asielaanvraag afgewezen heeft. Verweerster heeft nagelaten om met de volgende elementen rekening te houden:

Het feit dat verzoeker laaggeschoold is. Het feit dat hij zeer jong is. De tewerkstelling van verzoekers vader voor ‘National Solidarity Programme’ en als hoofd van de raad van het dorp. De wijziging van de veiligheidssituatie in Afghanistan en de invloed ervan op de terugkeerders van uit Europa.

Ondanks de leugenachtige aangekondigde om de westerse landen te misleiden, worden dagelijks mensen zoals mijn cliënt vermoord door de Taliban. De familieleden van dergelijke personen werden in de laatste maanden vaak gefolterd en vermoord geweest.

‘Ze ontvoerden mijn 16-jarige broer omdat ze mij niet konden vinden, een paar dagen later werd hij dood teruggevonden.’

<https://www.mo.be/analyse/afghaanse-journalisten-steeds-meer-het-nauw>

“Ik ben doodsbang van taliban”

“Het gaat niet goed met me”, steekt hij van wal. “Ik ben doodsbang, kom nauwelijks nog buiten en heb schrik dat de taliban me gaan vinden.” Zijn familie kreeg het aan de stok met de taliban omdat zijn oudere broer bij de politie werkte. Toen zijn broer gekidnapt werd, vluchtte Sharif naar Europa, waar hij in ons land in Limburg terecht kwam.

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/11/27/sharifullah-22-ik-ben-doodsbang-van-detaliban-hier-in-afghani/>

Abdul tolkte voor Nederlandse leger: ‘Broer vermoord omdat ze dachten dat ik het was’

<https://www.rtlnieuws.nl/nieuws/politiek/artikel/5234211/afghaan-abdul-tolkte-voornederlandse-leger-mijn-broer-werd>

Zie de volgende rapporten:

Parties to the conflict in Afghanistan continued to commit serious violations of international humanitarian law, including war crimes, and other serious human rights violations and abuses with impunity. Indiscriminate and targeted killings reached record levels. Human rights defenders, women activists, journalists, health and humanitarian workers, and religious and ethnic minorities were among those targeted by the Taliban and non-state actors. A wave of reprisal killings was unleashed during the Taliban takeover of the country. Thousands of people, predominantly Shia Hazaras, were forcibly evicted. The limited progress made towards improving women’s rights was sharply reversed under Taliban rule. Rights to freedom of assembly and expression were drastically curtailed by the Taliban. Access to healthcare, already severely compromised by the pandemic, was further undermined by the suspension of international aid.

<https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-the-pacific/southasia/afghanistan/report-afghanistan/>

Significant human rights issues occurred before and after August 15. Details of which group or groups perpetuated these human rights issues are addressed throughout the report. The human rights issues included credible reports of: killings by insurgents; extrajudicial killings by security forces; forced disappearances by antigovernment personnel; torture and cases of cruel, inhuman, or degrading treatment or punishment by security forces; physical abuses by antigovernment entities; arbitrary arrest or detention; serious problems with the independence of the judiciary; serious abuses in internal conflict, including killing of civilians, enforced disappearances and abductions, torture and physical abuses, and other conflict-related abuses; unlawful recruitment and use of child soldiers and sexual abuse of children, including by security force members and educational personnel; serious restrictions on free expression and media by the Taliban, including violence against journalists and censorship; severe restrictions of religious freedom; restrictions on the right to leave the country; serious and unreasonable restrictions on political participation; serious government corruption;

serious government restrictions on and harassment of domestic and international human rights organizations; lack of investigation of and accountability for gender-based violence, including but not limited to cases of violence against women, including domestic and intimate partner violence, sexual violence, child, early and forced marriage, and other harmful practices; trafficking in persons for forced labor and commercial sexual exploitation; violence targeting members of ethnic minority groups; violence by security forces and other actors against lesbian, gay, bisexual, transgender, queer, and intersex persons; existence and use of laws criminalizing consensual same-sex sexual conduct; severe restrictions on workers’ freedom of association and severe restrictions by the Taliban on the right to work for women; and the existence of the worst forms of child labor.

<https://www.ecoi.net/en/document/2071122.html>

The Taliban Promised Them Amnesty. Then They Executed ...<https://www.nytimes.com › opinion> · Vertaal deze pagina 3 dagen geleden — The video, the product of a seven-month investigation by the Opinion Video team of The New York Times, reveals that nearly 500 former government ...
<https://www.nytimes.com/interactive/2022/04/12/opinion/taliban-afghanistanrevenge.html>

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat hij zich als minderjarige voorgesteld heeft. Het ergste in dit geval is het volgende:

Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn en dit bovendien ook nog blijkt volhouden tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS, doet bijgevolg afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Verzoeker meent dat hij niet moet gestraft worden voor het systeem dat gaande is in Afghanistan. In Afghanistan wordt de leeftijd bepaald door de ambtenaar die op dat moment de Taskira aflevert. Zie pagina 9 van dit rapport:

A diplomat source consulted by Landinfo, thinks that the tazkera give an estimated age on the date of issue (diplomat source, e-mail March 2017). The Norwegian ID Centre confirms that they share the opinion that the tazkera gives an approximate age at the time when the tazkera was issued (e-mail March 2017).
<https://landinfo.no/wp-content/uploads/2019/08/Afghanistan-Tazkera-passports-andother-ID-documents-22052019-final.pdf>

Wat betreft waarom geen asiel niet gevraagd in andere Europese landen? Dit is niet anders dan een schending van gelijkheidsbeginsel. Duizenden asielzoekers worden door het CGVS per jaar erkend als vluchteling, die eveneens via deze Europese landen gepasseerd zijn. Niet alle asielzoekers komen met een vliegtuig naar België!

Waarom gebruikt verweerster dit argument niet tegen deze personen. U moet echt geluk hebben bij het CGVS dat uw dossier aan een ruimdenkende PO toegewezen worden. Verweerster verwijst naar landeninformatie en ze stelt dat NIET ALLE HUMANITAIERE PERSONEEL vervolgd worden.

Het feit dat verweerster het woord 'niet alle' gebruikt is een bewijs dat er wel mensen zoals verzoekers vader vervolgd wordt. Vooral wanneer hij ook de hoofd van de dorpsraad is EN een schoonzoon heeft die voor NDS werkte. Verweerster heeft dit punt over het hoofd gezien. Wat betreft verzoekers vader: Verzoekers weet ook niet waarom de Taliban op dat moment verzoekers vader met rust lieten. Verzoeker meent dat ze vandaag op vlucht zijn van Taliban omdat mensen zoals verzoekers vader, ondanks de aangekondigde amnestie vermoord zijn. Verweerster heeft eveneens gefaald rekening te houden met het feit dat verzoekers schoonbroer voor NDS werkte en die eveneens het land ontvlucht is. Verzoeker meent dat zijn verhaal met de Taliban super gedetailleerd is. Verweerster heeft nagelaten om met deze gedetailleerde verklaringen rekening te houden.

Verzoeker vervoerde in zijn auto de goederen van iedereen. In het land van herkomst worden alle overeenkomsten mondeling gesloten en niet schriftelijk. Het is in die zin niet correct om verzoeker hiervoor kwalijk te nemen. Verweerster neemt verzoeker ook kwalijk omdat hij de dreigbrieven niet gelezen heeft. Verzoeker meent dat hij laaggeschoold is en niet vertrouwd is met papieren werk. Verzoeker meent dat dit rapport volledig van toepassing is in zijn situatie:

September 2019 | Stahlmann, Friederike (Author), published by Informationsverbund Asyl und Migration
Afghanistan Study on living conditions and experiences of Afghans who have been deported from Germany

Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen (Special or Analytical Report, German)

Zur Diskussion der methodischen Grenzen der quantitativen Dokumentation von Opfern siehe Stahlmann (28.3.2018), Gutachten Afghanistan, erstellt für das Verwaltungsgericht Wiesbaden. Abrufbar bei ecoi.net, ID 1431611, Kapitel 7. 11 Vgl. zusammenfassende Diskussion in Stahlmann a. a. O. [...] Referenzen in Stahlmann a. a. O. (Fn. 10), Kapitel 13. 16 Für die Diskussion der in Afghanistan üblichen Unterscheidung in »erfolglose Rückkehrer«, zu denen Abgeschobene und formell freiwillige Rückkehrer gehören, und »erfolgreiche Exilafghanen«, die einen dauerhaften Aufenthaltstitel in Europa haben und in Afghanistan zu Besuch sind, s. Stahlmann a. a. O. [...] Friederike Stahlmann: Erfahrungen abgeschobener Afghanen Asylmagazin 8 – 9 /

2019278 V O R A B V E R S I O N Themen des Berliner Symposiums 2019 schungssetting hat jedoch methodische Grenzen, die die Repräsentativität der Ergebnisse einschränken. [...] Friederike Stahlmann: Erfahrungen abgeschobener Afghanen Asylmagazin 8 – 9 / 2019280 V O R A B V E R S I O N Themen des Berliner Symposiums 2019 gitimiert. [...] Asylmagazin 8 – 9 / 2019 281 V O R A B V E R S I O N Friederike Stahlmann: Erfahrungen

abgeschobener Afghanen möglichen Rückkehr nach Deutschland. Der möglicherweise verzerrende Effekt ist somit verhältnismäßig gering. <https://www.ecoi.net/en/file/local/2017434/AM19-8->

Verzoeker meent dat hij net als deze 55 terugkeerders vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van zijn verblijf in Europa. Verzoeker meent dat de wijziging in de veiligheidssituatie is een nieuw element waarmee verweester geen rekening gehouden heeft. Verweester heeft nagelaten om dit te doen!! Eveneens nagelaten om deze fout te compenseren door aan verzoeker sub beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn – omwille van de persoonlijke situatie van verzoeker.

Verweester is gewoon bang om zoveel Afghanen in een keer te erkennen en ze verschuift haar verantwoordelijkheid op de schouder van uw Raad. Verzoeker meent dat mocht een terugkeer een optie zijn geweest, zal hij al eerder teruggekeerd zijn naar het land van herkomst.

Het feit dat hij 4 jaar rondloopt op zoek naar bescherming is een bewijs dat hij niet kan terugkeren.

Verzoekers heeft een hoge profiel en de kans is zeer reëel dat hij bij zijn terugkeer omwille van het werk van zijn vader en schoonbroer, zijn eigen problemen met de Taliban en door zijn verblijf in Europa vervolgd wordt.

Voor nu de barbaarse taliban huis per huis op zoek gaan naar mensen die voor de overheid en buitenlandse organisatie gewerkt hebben. Voor nu wanneer de Taliban de terugkeerders zullen vermoorden omdat de asielzoekers in Europa geen ander asielrelaas hebben dan een verhaal tegen de barbaarse Taliban.

De Taliban weten dit zeer goed. De terugkeerders worden ook vaak beschouwt door de Taliban als ongelovige personen. Ook personen die beschouwd worden als 'verwesterd' lopen in Afghanistan een risico op vervolging. Dit blijkt uit talrijke bronnen. Zo erkennen de UNHCR-richtlijnen voor het beoordelen van de nood aan internationale bescherming van asielzoekers uit Afghanistan van 2018 terugkerende Afghanen die gezien worden als 'verwesterd' als een risicogroep. Dit wil zeggen dat zij een verhoogd risico lopen slachtoffer te worden van daden van vervolging.

Zie pagina 10 van dit rapport:

Verwesterde Afghanen worden in Dari 'qarb-zadeh' genoemd.⁹⁶ Daden van vervolging tegen deze groep kunnen uitgaan van zowel AGEs als van hun gemeenschap en van overheidsfunctionarissen.⁹⁷ Deze vervolging gebeurt op grond van het behoren tot de specifieke sociale groep van verwesterde Afghanen, maar ook op grond van een toegeschreven politieke overtuiging en religie.

<https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/05/NANSEN-Profile-3-21-Hazaras-Afghanistan.pdf>

Heeft verweester dit rapport gelezen? Jonge Afghanen die in Europa wonen, zijn totaal veranderd en het is onmenselijk om hen bescherming te weigeren.

Voor nu wanneer mensen nu in Kaboel hun eigen kinderen verkopen om rond te komen. Voor nu wanneer alle jonge mensen aan het vluchten zijn naar Iran. De handeling van verweester zorgt alleen dat mensensmokkelaar nog rijker worden. U mag geen hond vastbinden in Afghanistan van vandaag (een Afgaanse uitdrukking) laat staan een mens die meer dan 2 jaar in Europa gewoond heeft. Dit is een persoonlijk element waarmee rekening moet gehouden worden. Voor nu wanneer alle jonge mensen aan het vluchten zijn naar Iran. 10.000 jonge Afghanen per dag. 5.000 met visum en 5.000 illegaal. Thousands of Afghans fleeing to Iran daily <https://www.youtube.com/watch?v=yLFc7q5Y6Lw>

Verzoeker meent dat de percentage van acute ondervoeding in Afghanistan een belangrijk element is voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van B grond.

Verweester heeft dit element niet onderzocht en ipv schrijft ze een wanzinnig paragraaf:

Er kan niet gesteld worden dat de precare socio- economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laats taan een opzettelijke handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio – economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Is verweester zichzelf aan het misleiden of ons of uw Raad door dergelijke nonsens te schrijven?

Neemt uw verantwoordelijkheid en ken subsidiaire beschermingsstatus toe op basis van b grond ipv dergelijke speeltje te spelen.

Verzoeker verwijst naar een rechtspraak van een Nederlandse rechter waarin gesteld wordt dat bij het beoordelen van een intern vluchtalternatief rekening gehouden moet worden met humanitaire gronden/noodsituatie. In deze rechtspraak houdt de rechter rekening met het voedsel crisis en het algehele acute ondervoeding voor het beoordelen van een intern vluchtalternatief.

(zie rechtspraak van rechtbank in Zwolle, 10 juni 2013, nr. 13/467).

Verzoeker meent dat wij in dit geval het niet hebben over beoordeling van een IVA maar over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn. Dit arrest mag naar analogie toegepast worden bij de beoordeling van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn.

Helpt Afgaanse kinderen onder vijf jaar loopt risico op ondervoeding 6 oktober 2021

UNICEF en het Wereldvoedselprogramma van de VN (WFP) slaan alarm over de voedingscrisis die dreigt voor miljoenen kinderen in Afghanistan. 14 miljoen mensen in Afghanistan kampen met acute voedselonzeerheid en naar schatting zullen tegen het einde van dit jaar 3,2 miljoen kinderen onder de vijf jaar aan acute ondervoeding lijden. Minstens 1 miljoen van deze kinderen lopen het risico te overlijden als gevolg van

ernstige acute ondervoeding. <https://www.unicef.nl/pers/2021-10-06-helpt-afghaanse-kinderen-onder-vijf-jaar-looptrisico-op-ondervoeding>

Heeft verweerster dit rapport gelezen? Of verwacht ze dat verzoeker naar Afghanistan terugkeert en zich schuldig maakt aan diefstal om voor zijn onderhoud te voorzien? Verzoeker meent nogmaals dat hij net als deze 55 terugkeerders vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van zijn verblijf in Europa. Verzoeker meent dat op dit moment verweerster over geen informatie beschikt nopens dit punt.

Dit omwille van volgende reden: The current situation in Afghanistan poses a number of obstacles to the gathering of comprehensive information concerning the human rights situation in different parts of the country. Such obstacles include: Constraints on Afghan media organizations: According to the Afghanistan National

Association of Journalists, since the Taliban takeover 70 per cent of Afghan media outlets have stopped working, due to a combination of financial difficulties and threats and intimidation, violence and even killings.¹⁸ In addition, the Taliban are reported to have imposed wide-ranging restrictions on freedom of the media, with some of the new directives so broadly formulated that journalists are self-censoring for fear of

transgressing the rules.¹⁹ A number of Afghan journalists have been arbitrarily detained and mistreated in other ways.²⁰ Inability of the Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC) to carry out its functions: The AIHRC reported in September 2021 that all its buildings have been occupied by the Taliban.

This situation coupled with fear of persecution among its staff have rendered the AIHRC unable to fulfil its mandate under the Constitution to protect and monitor human rights in Afghanistan.²¹

Limitations on human rights monitoring:

<https://www.ecoi.net/en/file/local/2067833/61d851cd4.pdf>

Dit is eveneens een persoonlijk element waarmee verweerster geen rekening gehouden heeft bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn.

Verweerster heeft zelfs geen rekening gehouden met dit rapport: Amnesty International Report 2021/22; The State of the World's Human Rights; Afghanistan 2021

Parties to the conflict in Afghanistan continued to commit serious violations of international humanitarian law, including war crimes, and other serious human rights violations and abuses with impunity. Indiscriminate and targeted killings reached record levels. Human rights defenders, women activists, journalists, health and humanitarian workers, and religious and ethnic minorities were among those targeted by the Taliban

and non-state actors. A wave of reprisal killings was unleashed during the Taliban takeover of the country. Thousands of people, predominantly Shia Hazaras, were forcibly evicted. The limited progress made towards improving women's rights was sharply reversed under Taliban rule. Rights to freedom of assembly and expression were drastically curtailed by the Taliban. Access to healthcare, already severely compromised

by the pandemic, was further undermined by the suspension of international aid. <https://www.ecoi.net/en/document/2070218.html>

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom: Hij niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b en c en 48/5, §3 vv van de Vreemdelingenwet.

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

4.1.3. Verzoeker voert tenslotte de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, § 2, b, van de vreemdelingenwet. Hij zet uiteen:

"Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale': "Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Verzoeker is van oordeel dat ze in ondergeschikte orde in aanmerking komen."

4.1.4. Met een aanvullende nota van 16 januari 2024 dient verzoeker volgende aanvullende stukken in:

- *"Bewijs van werk en integratie en verwestering";*
- *"Bewijzen van de vervolging van verzoekers broer door de Taliban".*

Het betreft meer bepaald:

- Een videobestand van een gewonde man in een ziekenhuisbed;
- Foto-uittreksels uit hetzelfde filmpje;
- Foto's van deelname aan activiteiten in België;
- Certificaat van onderwijs;
- Loonfiches.

4.1.5. Met een aanvullende nota van 10 januari 2024 actualiseert de verwerende partij haar standpunt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, en het risico in geval van verwestering. Daarbij wordt melding gemaakt van de volgende online bronnen:

- EUAA COI Query *"Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA *"Afghanistan – Country Focus"* van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-2/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>;
- COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

4.2.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de protection officer bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat verzoeker moest aangeven wanneer hij iets niet verstond of de tolk niet goed begreep, zodat dit zou kunnen uitgeklaard worden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming

heeft kunnen geven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Ook in het verzoekschrift wordt niet concreet aangeduid welke vertaalproblemen zich zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, laat staan wat de impact ervan was op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet blijken dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht omwille van problemen met de taliban, nadat zijn vader weigerde geld te betalen aan een Talibancommandant. Verzoeker slaagde erin te ontsnappen en het land te ontvluchten.

Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De elementen van deze motivering zijn als volgt:

- Negatieve indicaties – gebrekkige medewerking
 - Verzoeker legde valse verklaringen af omtrent zijn beweerde minderjarigheid.
 - Verzoeker reisde door verschillende Europese lidstaten zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen.
- Het wordt niet aannemelijk geacht dat verzoeker omwille van zijn vaders profiel geïdendeerd wordt:
 - Uit het EUAA-rapport *“Afghanistan. Targeting of Individuals”* van augustus 2022 blijkt niet dat personeel van humanitaire organisaties systematisch wordt vervolgd. Eventuele vervolging hangt af van specifieke elementen, zoals gender, links met bepaalde partijen in het conflict en activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban. Verzoeker toont niet aan waarom hij specifiek zou geïdendeerd worden omwille van de functie van zijn vader.
 - Verzoekers vader, degene met het eigenlijke humanitaire profiel, wordt kennelijk met rust gelaten, terwijl verzoeker zelf zou worden opgespoord.
 - Verzoeker heeft geen informatie meer over zijn familie en neemt kennelijk geen initiatief om hen te contacteren.
 - Familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Verzoekers vader wordt niet geïdendeerd, noch gezocht. Het is niet aannemelijk dat verzoeker vervolgd wordt enkel omdat hij familie is van een medewerker van de voormalige overheid, waarvan niet blijkt dat deze zélf te maken heeft met daden van vervolging.
- onaannemelijke en onwaarschijnlijke elementen in verzoekers persoonlijke relaas;
 - De taliban staken bijzonder veel moeite in een ingewikkeld ontvoeringsplan, terwijl zijn vader gemakkelijk rechtstreeks kon getroffen worden.
 - Zo volgden de taliban verzoeker eerst tot in de provincie Ghazni, terwijl ze hem gewoon in de eigen regio konden treffen.
 - Verzoeker had geld van de verkoop in zijn auto. Het is niet logisch dat de taliban dit geld niet namen en in plaats daarvan verzoeker ontvoerden voor een losgeld.
 - Het is niet duidelijk waarom zij verzoeker nodig hadden om explosieven te vervoeren. Het is niet aannemelijk dat zij een ingewikkelde ontvoering uitvoerden om hem een taak te laten uitvoeren die eender welk talibanlid op zich kan nemen. Bovendien had verzoeker geen ervaring met explosieven.
 - Het is niet duidelijk waarom de taliban hem met een list ontvoerden in plaats van brute kracht te gebruiken.
 - In de Afghaanse context is het ongeloofwaardig dat verzoeker met onbekenden in een wagen zou stappen zonder verdere vragen.
 - Er is geen logische verklaring hoe de taliban aan de foto van verzoeker kwam.
 - Verzoeker mocht de eerste nacht in zijn truck slapen, ondanks het vluchtgevaar.

- Het is niet aannemelijk dat verzoeker zo maar getuige kon zijn van de foltering en executie van enkele leden van de voormalige Afghaanse autoriteiten.
- Verzoeker verklaard gefolterd te zijn geweest, maar er zijn geen medische attesten die deze foltering documenteren. Het is ook niet aannemelijk dat hij onmiddellijk na een foltering in staat was om met de auto te rijden en explosieven te vervoeren, en ook nog te voet te kunnen ontsnappen naar een naburig dorp.
- De ontsnapping is onwaarschijnlijk. Zijn bewaker liet hem uitstappen om het wiel te maken zonder enige vorm van controle of bewaking en reageerde zeer laks toen hij wegliep. Dit contrasteert sterk met de inspanningen om verzoeker gevangen te nemen.

- documenten

- De twee dreigbrieven heeft verzoeker zelf nooit gelezen. Hij kan niet uitleggen wat deze bevatten. Na vertaling op het CGVS blijkt dat slechts één ervan een dreigbrief is. Verzoeker is dus niet op de hoogte van wat hij voorlegt ter staving van zijn VIB.
- Het andere document is een bevestigingsbrief van verzoekers problemen, die merkwaardig genoeg is geschreven op papier van de taliban.
- De inhoud van de dreigbrief stemt niet overeen met verzoekers verklaringen.
- Documenten met betrekking tot de handel in groenten en de documenten met betrekking tot de activiteiten van zijn vader bij Mili Paywastoun betreffen enkel hun respectieve economische activiteiten en zijn niet van aard verzoekers relaas te ondersteunen.
- Documenten met betrekking tot de schoonbroer die actief was bij de inlichtingendienst NDS. Verzoeker heeft in zijn verklaringen nergens gesteld dat er een verband was tussen zijn problemen en het profiel van zijn schoonbroer.

Verzoeker brengt tegen deze motieven in dat hij laaggeschoold en zeer jong is. Hij haalt aan dat de leeftijd werd bepaald door de ambtenaar die de taskara afleverde, buiten zijn wil. De Raad merkt op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers leeftijd na medisch onderzoek werd bepaald op 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,3 jaar. Verzoeker verklaarde echter 17 jaar oud te zijn. Zelfs al wordt verzoeker bijgetreden waar hij stelt dat de leeftijd in Afghanistan bij benadering wordt gegeven, blijkt het hier te gaan om een afwijking van bijna tien jaar, of rekening houdend met de standaarddeviatie, acht jaar. Dit moet worden beschouwd als een zeer grote discrepantie, die niet louter verklaard kan worden door het feit dat in Afghanistan de leeftijden approximatief zijn. De Raad treedt het CGVS dan ook bij waar werd vastgesteld dat verzoeker geen waarachtige verklaringen omtrent zijn leeftijd aflegde.

Voorts moet worden opgemerkt dat de commissaris-generaal zich niet beperkt tot de vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn leeftijd niet waarachtig zijn, maar dit slechts beschouwt als een eerste negatieve indicatie, waarna verder wordt gegaan op in het inhoudelijk onderzoek van het VIB. De Raad merkt op dat in het kader van de in artikel 48/6, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalde medewerkingsplicht, elementen zoals leeftijd, identiteit, nationaliteit, achtergrond, kernelementen zijn bij de beoordeling van het VIB en dat het niet verstrekken van deze gegevens zonder een bevredigende verklaring hiervoor, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Ook bepaalt artikel 48/6, § 1, in het kader van dezelfde medewerkingsplicht dat de aanvraag om internationale bescherming zo spoedig mogelijk moet worden ingediend. De verwerende partij kan er wel degelijk rekening mee houden dat verzoeker eerst in Italië heeft verbleven alvorens in België een VIB in te dienen. Het niet zo spoedig mogelijk indienen van het VIB doet immers afbreuk aan de urgentie van de ingeroepen nood aan bescherming. Verzoeker betwist ook niet dat verzoeker in Italië geheel andere identiteitsgegevens opgaf.

4.2.2. Met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas herhaalt verzoeker dat hij geviséerd wordt omdat zijn vader actief was voor de hulporganisatie Mili Paywastoun. Met verwijzing naar het EUAA-rapport *"Afghanistan. Targeting of individuals"* (p. 178-180) oordeelt het CGVS dat er niet blijkt dat personeel van humanitaire organisaties systematisch te maken krijgt met vervolging. Er zijn specifieke redenen vereist die aantonen waarom het betrokken humanitair personeelslid vervolgd wordt. Bovendien blijkt niet dat het eigenlijke humanitair personeelslid, maar wel diens zoon -verzoeker- vervolgd wordt, terwijl, blijkens verzoekers verklaringen zijn vader geen problemen kende.

In zijn aanvullende nota legt verzoeker een mp4-videobestand neer, samen met twee foto's die een uittreksel van deze bestanden zijn. De nota verschaft geen verdere toelichting. Ter terechtzitting hierover ondervraagd, verklaart verzoeker dat dit zijn gewonde vader in een ziekenhuis is. Verzoeker verklaart dat

hij het bestand een drietal maanden geleden ontving via zijn moeder. Verder gevraagd naar de omstandigheden waarin zijn vader gewond raakte, verklaart verzoeker daar niets over af te weten. Hij weet niet of de taliban zijn vader dan toch viseerden, noch hoe en wanneer zijn vader gewond raakte. Zijn moeder heeft daar niets over gezegd. Niettemin verklaart verzoeker nog af en toe contact te hebben met zijn moeder. Verzoeker weet ook niet te weten hoe het thans met zijn vader gaat. Bij gebrek aan enige duiding bij het filmbestand en de foto's, oordeelt de Raad dat verzoeker geen verband aantoont tussen het door hem aangevoerde vluchtrelaas en deze aanvullende gegevens. Zelfs daargelaten dat de identiteit van de afgebeelde persoon niet wordt aangetoond, blijkt verzoeker geen ernstige inspanning te leveren met betrekking tot de gebeurtenissen die tot de hospitalisatie van zijn vader aanleiding hebben gegeven, noch lijkt hij erg met het lot van zijn vader begaan te zijn. In het licht van deze schijnbare onverschilligheid, oordeelt de Raad dat verzoeker niet meewerkt aan het leveren van bewijselementen die de ingeroepen vrees voor vervolging kunnen aantonen. Voorts moet worden opgemerkt dat verzoekers verklaring ter zitting dat hij het filmbestand via zijn moeder kreeg, in strijd is met zijn verklaring voor het CGVS dat hij geen enkel contact meer heeft met zijn familie.

Verzoeker betoogt verder dat hij zijn vluchtmotieven zeer gedetailleerd heeft weergegeven, maar hij biedt daarbij geen enkele verklaring voor het groot aantal onwaarschijnlijke en weinig aannemelijke elementen in dit vluchtrelaas, zoals uiteengezet in de beslissing van het CGVS.

Zo verklaart verzoeker niet waarom de taliban een complex ontvoeringsplan met betrekking tot verzoeker zouden hebben ontwikkeld, terwijl ze verzoeker of zijn vader veel eenvoudiger konden treffen. Ze konden ook eenvoudig verzoekers geld afnemen in plaats van hem te ontvoeren voor geld. Het is evenmin aannemelijk dat ze verzoeker vroegen om explosieven te vervoeren, de laksheid van de bewaking contrasteert met de inspanningen om hem gevangen te nemen, het feit dat hij ondanks foltering gemakkelijk kon wegllopen van zijn gewapende bewakers, De Raad is van oordeel dat de talrijke onlogische wendingen en ongerijmdheden zoals vermeld in de bestreden beslissing de geloofwaardigheid van verzoekers relaas ernstig aantasten en treedt de motieven van de bestreden beslissing dan ook bij.

Waar verzoeker aanvoert dat geen rekening wordt gehouden met de bewijzen van het lidmaatschap van verzoekers schoonbroer van de veiligheidsdienst NDS, gaat verzoeker voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing. Er wordt uitdrukkelijk gemotiveerd dat verzoeker nergens heeft gewezen op het verband tussen verzoeker en de activiteiten van zijn schoonbroer voor NDS. Hij wist de activiteiten van zijn schoonbroer bij NDS geenszins toe te lichten en bracht geen elementen aan die een band tussen verzoeker en het risicoprofiel van zijn schoonbroer kunnen aantonen. Door in het verzoekschrift andermaal te wijzen op het feit dat hij stukken met betrekking tot het lidmaatschap van zijn schoonbroer bij NDS heeft aangebracht, brengt verzoeker geen elementen bij die een ander licht werpen op deze beoordeling.

Hetzelfde kan opgemerkt worden met betrekking tot de dreigbrieven. Het kan wel degelijk aan verzoeker worden aangerekend dat hij dreigbrieven voorlegt waarvan hij geen idee heeft wat deze moeten aantonen. Dit getuigt van weinig doorleefdheid van de ingeroepen vrees voor vervolging. Bovendien weerlegt verzoeker niet dat een van de brieven geen dreigbrief is, maar een bevestiging van zijn problemen, opgesteld op briefpapier met het logo van de taliban. Voor deze ongerijmdheid biedt verzoeker geen verklaring.

4.2.3. Verder wijst verzoeker op zijn verblijf in Europa en voert hij aan dat hij omwille hiervan problemen zal ondervinden ingeval van terugkeer naar Afghanistan.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via

verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de

islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote

variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *“verwesterd”* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *“verraders”* of *“ongelovigen”*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, August 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *‘zina’* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA *“Country guidance: Afghanistan”*, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

Uit verzoekers betoog blijken geen voldoende concrete elementen waaruit blijkt dat verzoeker als verwesterd zal worden beschouwd of waaruit blijkt dat hij de religieuze en morele normen heeft overschreden. Verzoeker legt enkele groepsfoto's voor die wijzen op deelname aan sportieve activiteiten in België, evenals bewijzen van Nederlandse taallessen en tewerkstelling. Hiermee wordt echter geen mate van verwestering aangetoond waaruit blijkt dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan problemen zal ondervinden met de taliban.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

4.3.1. Juridisch kader artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt.

Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

4.3.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep.

Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "*verminderd*" en "*beperkt*". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLEED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "*gevechten*", 994 als "*geweld tegen burgers*", en 477 als "*explosies/geweld op afstand*" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 34).

ACLEED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen

ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflict gerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. De Raad stelt vast dat voor de provincie Laghman geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023. Uit de door verzoeker aangevoerde elementen blijkt ook niet dat er in hoofde van verzoeker een verhoogd risico op ernstige schade zou blijken omwille van zijn persoonlijke omstandigheden.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in zaak met rolnummer RvV X

Artikel 3

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT